

Bilag til F. t. L. om Oprettelse af nye Lærerpøster ved Landbohøjskolen.

Revision af dem, hvorefter Raadet enstemmigt ønsker, at disse nu maa træde ud i Livet. Det er mest hensigtsmæssigt og for de Studerende mest hensynsfuldt, at de, der en Gang er begyndt efter de gamle Planer, fortsætter efter disse, og at først ny indtrædende Studerende arbejder efter de nye; deraf vil da følge, at ikke alle de nu foreslaaede Lærere behøver at ansættes straks, men kan ansættes successive i Løbet af et Par Aar, efterhaanden som det Tidspunkt nærmer sig, da de skal træde i Funktion, og derfor er det bestemt i Lovforslaget, at Ansættelsen sker naar Landbrugsministeren bestemmer det.

Hvad Landbrugsundervisningen angaar, da har der indenfor Undervisningsraadet været Ønske om, at der skulde stilles større Krav til de Studerende i Retning af teoretisk og praktisk Fordannelse; men man er dog endt med ikke at ville gøre Adgangen til det almindelige Landbrugsstudium vanskeligere end hidtil ved at kræve visse Eksaminer som Adgangsbetingelse og kun at stille Krav i saa Henseende til dem, der efter at være blevet Landbrugskandidat agter at gennemgaa et Fortsættelseskursus; og saadanne Kursus vil der foreløbig blive to, et med Planteavl og et med Husdyrbrug som Centralfag, men efterhaanden som der indhøstes Erfaringer, og Trangen melder sig, er Højskolen parat til at give en videregaaende Undervisning ogsaa med andre Fag som Hovedfag.

At ogsaa det almindelige Landbrugskursus nu bør forlænges fra de $1\frac{2}{3}$ Aar, der blev fastsat ved Højskolens Oprettelse for 60 Aar siden, er Undervisningsraadet enigt om — uanset de ulige Anskuelser, der herom kom til Orde i den i 1914 af en Kommission om Landbrugsundervisningen afgivne Betænkning, og uanset, at Højskolens Tilsynsmænd i 1915 har tiltraadt og et Flertal blandt dem fremdeles foretrækker et af Professor Oppermann m. fl. i sin Tid fremsat Forslag om forsøgsvis og for et Tidsrum af 8 à 10 Aar at ordne Landbrugsundervisningen saaledes, at det nuværende Kursus paa $1\frac{2}{3}$ Aar bibeholdes, men i tillempet Skikkelse, samtidig med at der oprettes et bredere anlagt Kursus af $3\frac{1}{2}$ Aars Varighed. Det er Undervisningsraadets bestemte Opfattelse — overensstemmende med Flertalsforslaget i Kommissionsbetænkningen af 1914 —, at Højskolens almindelige Landbrugskursus bør forlænges til $2\frac{2}{3}$ Aar. Og dette er intet Under; thi intet Steds i Verden har man ved tilsvarende Institutioner en saa kort Uddannelsesetid som den, vi hidtil har haft. Det egentlige Fagstudium maa hvile paa grundige Kundskaber i Naturvidenskaberne, og den indre Udvikling i saavel Grundvidenskaber som Fagvidenskaber gør en Forlængelse af Studietiden til en Nødvendighed. Da man planlagde Undervisningen til at skulle gennemføres paa $1\frac{2}{3}$ Aar, kendte man næsten intet til Elektricitet og dens praktiske Anvendelser, intet til Bakterier, næsten intet til Plantesygdomme o. s. v.; de Fag, som afdøde B. S. Jørgensen en Gang kunde overkomme alene, har efterhaanden maattet deles imellem 2 Professorer og 2 Docenter, og saa er de Fag, der indehaves af Professor Westermann, endda næsten uoverkommelige for en enkelt Mand. Praktiske Øvelser i Landbrugets saavel Kraft- som Arbejdsmaskiner maa til, ledede af de to nævnte Docenter, der tillige er Statskonsulenter; Laboratorieøvelser maa ogsaa til i Bakteriologi og i Plantefysiologi, hvilken Videnskab var ukendt for 50 Aar siden. Arvelighedslæren er den yngste Videnskab, egentlig kun en Snes Aar gammel, men har jo vist sig at være af største Betydning for saavel Plante- som Husdyravl. Og det er indlysende, at en Landbrugskandidat — hvilket Maal han end tilstræber ved sin Uddannelse: praktisk Landbrug, Lærervirksomhed, Konsulenthverv eller Stilling som Forsøgsleder — maa have ordentlig Kendskab til disse Ting. Det kan imidlertid ikke naas med en saa kort Uddannelsesetid som den hidtidige, og saa har Buen endda været spændt til det yderste: de Studerende maa slide i det i den Grad, at de kun faar ringe Tid til at gaa udenfor det rene Læseri, ikke Tid til at arbejde lidt selvstændigt, f. Eks. ved Benyttelse af Højskolens fortræffelige Bibliotek, endsiges til at dyrke andre Interesser; de er i for høj Grad Læseheste, der ikke har Tid til at fordøje Foderet. Gang paa Gang har ogsaa Foreningen af danske Landbrugskandidater henvendt sig til Højskolen om Nødvendigheden af en Forlængelse af Studietiden. Landbrugsundervisningen har kun eet Maal: Landbrugets Trivsel og Udvikling i Nutiden og i de Tider, som kommer, og dette Maal kræver dette Middel. Forandringen vil neppe medføre nogen synderlig Formindskelse i Antallet af Landbrugsstuderende; nu om Dage er man ude i Landbefolkningen klar over,